

עין חרות

13.12.2013
י' טבת תשע"ד
יום שישי
יומן פנימי 6
(1946)

הנאיבי האחרון

מלים : זמיר גולן
לחן : ארקדי דוכין

הנאיבי האחרון

התעורר בבקר והביט במלון
על הזריחה האחרונה
הוא המס קצת סכר בקפה השחר

הוא קרא בין דפי העתון

על ארצו היפה, שבורת החלום
"מה שנאיבי", אמר לי בחום,
"זה לחשוב שאפשר להמשיך כמו היום"

שאלתי אותו מה יהיה

עם כל הבדידות והשבר
והוא אמר כמו תמיד
"אל תדאג יהיה בסדר"

"עוד תראה שכלם יאמצו

את האמת הנשפחת
כי אי-אפשר כבר לבד ידידי
כי חיבים ביחד"

הנאיבי האחרון, הסתכל בעיני
וראה את הכל
את התקוה שנעלמה
את הילד שכל כך רצה לגדל

אחרי זה הוא קם והלך
נפרד לשלום אך נשאר בתוכי
וברגע אחד הכל הסתדר
הבנתי מיד שאסור לוותר

שאלתי אותו מה יהיה..

הנאיבי האחרון
השאיר לנו קיץ
ובקר של תם
כשהוא שר אז אני ואתה
סרב להאמין שאהבה היא חלום

שאלתי אותו מה יהיה..